Kar Topladı Gözleri

— *lemide* · 22 Mayıs 2012

Seni söküyorum resimlerden
kayan yıldızlar yakıyor dilekleri
indi aşkın merdiveninden
kısaldı yelkovan söküldü z/aman akrebin kalbinden
duraladı yitik kahramanlı hikayelerin sonuna konan nokta gibi
soluklandı virgül aralığında
kesildi gökyüzünün nefesi
boğuk boğuk şimşeklerin dilinde inledi
kadın eteklerinden döküldü isimsizlikleri
salladı ayrılığı tutup omuzlarından
gözlerinde zafer pırıltıları
düşürdü bakışlarını ayrılık kadının yüzündeki tuz gölü çukura
kuraktı hasadı aşkın dedi
sen yüreği boşalttın
çünkü ipoteği başkasının

Biliyor musun dedi beriki
onun gittiğinden beri
düşlerim bana yabancı
tanıdık değil rüyalarım
leş yiyici akbabalar dolaşıyor peşimde
yüzü buz tutmuş çocukluğum yürüyor saç diplerimde
bir tel saç yüzünden yıldızlara sürgün edilen ben
güneşten geliyorum yüreğimi gömdüm içine
saçlarına bastığım gökkuşağının s/allanıyorum renklerinde

İndirdi gözlerini ayrılık emzirdi parmak uçlarından ateşi
yırtık kirpiklerinden sızıntılı cellat şefkatiyle
emanetin bende tut ellerimden
sustu kadın ipsiz sapsız zulümlerin şahadetinden gülümsedi
ben dedi ben kaderine boyun eğmiş dağ lalesi
yaşama sevincimdi onun sevgisi
iki damla gözyaşını kurban edip
ve gitti dedi

döküldü hıçkırığı dilsiz bülbüllerin kafesine
sen dilsiz kavalların sesine sürgün edilen
kekik kokan name
saçlarından taşan dağ çiçeği kokusu hala zihnimde
örselenmiş yüzünde kirli kaderi
kırık kağnın peşinde ayak izleri
basmaya korktuğumuz dağ başları kadar
dumanlıydı başımızdaki sevda
üç harfi yırttı kalan harfler sürgünde
dipçik altında ezilen düşlerinde
sallandı kelimelerin darağacında

sen sancı dedi kadın
salavat getirirken güvencinler ezan sesiyle
hiç umurumda olmadı karattığın gözlerime
gül dedin gül açtı gözlerime sürdüğün milde
sürgüne yolladı ten/size çıkan her ateş ellerde
kar topladı gözleri
kara teslim oldu senli şehirler
ey hak dedi ayrılık
ellerini açarken sabah ezanına safiler
dudakları lal renkli kadının boynuna geçirirdi dişlerini zebaniler
ya nur ölüm kaçmak mı
sabahın ışıklarına teslimken cürümler
cennetini kaybetmiş günahsız dedi
maviye elleri açıp rabbinden aman dile
secde etti kadın sevgiliye gel diye